

Paingul și bondarul

Alecu Donici

Talentele în lume ce nu aduc folos
Sunt foarte de prisos.

La negustor de pânză, paingul în dugheană,
Văzând cum mușteriii la cumpărat se-ndeamnă,

Au zis în gândul său:
„Eu cu talentul meu
Pot face o cercare
Mai mult izbânditoare
Decât un negustor

Ce cumpără și vinde product străin cu spor.
De mâine dimineață deschid o magazie

De-o nouă pânzărie,
De care omul încă pe lume n-au țesut”.

Așa au zis paingul, așa au și făcut;
Și-n colț, la o fereastră, și-au săvârșit lucrarea;

Dar peste așteptare,
Cu mătura, băiatul a doua zi l-au tras
Afară din dugheană

Și truda-i au rămas
Fără luare-n seamă.

Atunci mâhnit, paingul se-ntoarce la bondar
Și-i zice: „Vezi cum omul jaluz disprețuiește

Orice talente mari?
Tu înțelegei mai bine: te rog dar hotărăște,
Ce pânză-i mai subțire?”

- A ta, nu-i îndoială! bondarul au răspuns,
Dar nu e de ajuns
Această însușire;

Căci pânza e menită să-mbrace, să-ncălzească,
Ca să se prețuiască!